
ACD BLAD

nummer 3 jaargang 38

Periodiek van het Amsterdams Chemisch Dispuut - Nieuwe Achtergracht 166 - 1018 WV Amsterdam

In dit Nummer

In dit Nummer + Colofon	2
Redactioneel	3
Van de voorziter	4
Roddels uit de R T A	5
De bRon	7
ACD activiteit Bowlen	8
Van keuzevak tot kerststol	10
De studentenraad	11
Tentamenrooster	12
Stukje van Jan hein	12
De verhalen uit India	13
De chemie van liefde	18
Scientific Humor Archive	20
Zeeslag	21
Oplossing Fill-a-pix puzzel vorige blad	21
Advertentie Avantium	22
ACD - Informatie	23
Advertentie Ipskamp	24

Colofon

ACD Blad
Nieuwe Achtergracht 166
Kamer B1.28
1018 WV Amsterdam
e-mail: acdblad@science.uva.nl
telefoon: (020) 525 5601
fax: (020) 525 7017

Redactie:

Hoofdredacteur: Linde Smeenk
Eindredacteur: Patrick Bart

Aan dit blad werkten mee:

Annemarie Walters	Robin van der Ploeg
Guijdo Guijt	Geeske Dierdorp
Ron Jukes	Jan-Hein Hooischuur
Annelie Jongerius	

Het ACD Blad is het periodiek van het Amsterdams Chemisch Dispuut, de studievereniging voor Scheikunde- en Bio-Exact studenten aan de Universiteit van Amsterdam. Het Blad verschijnt 5 a 6 maal per jaar met een oplage van 250 exemplaren. Het wordt thuisgezonden aan de leden van het ACD en verspreid over de opleiding Scheikunde.

Reacties en kopij zijn altijd welkom! Kopij zenden naar adres hiernaast of inleveren in de ACD-kamer of in de brievenbus ernaast. Graag in Microsoft Word op diskette of per e-mail aanleveren.

Volgende Deadline:
10 April

Redactioneel

Lieve allemaal,

Het nieuwe jaar kan niet beter beginnen: hoewel de meeste mensen de vakantie hebben gebruikt voor chillen en uitrusten, zijn er enkelen geweest die thuis achter de pc een (of meerdere) stukje(s) hebben geschreven voor het ACDblad, zodat het nu al weer voor je ligt!

En het is deze keer weer dikker dan anders! De voorzitters vertellen uitgebreid over het afgelopen jaar en over van alles wat er nog komen gaat. Annelie doet (kort?) verslag over het bowlen van 5 december en Annemarie leert ons dat een tentamen voorbereiden soms ook erg grappig kan zijn. Op vriendelijk verzoek van FSR lid Geeske, worden jullie in dit blad op de hoogte gebracht van de plannen die op het moment spelen bij de FSR. Natuurlijk ontbreekt onze nieuwe categorie niet en heeft ook Robin een groot aantal pagina's weten te vullen met zijn avonturen! Verder is er voor de Bachelor studenten en klein tentamenrooster te vinden (meer staat er

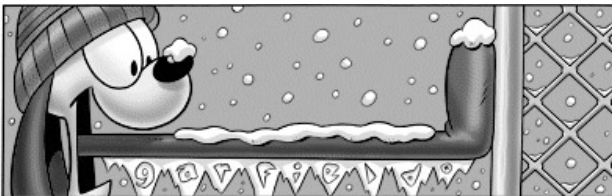
niet op internet), heeft Jan-Hein verslag gedaan van het nachtvolleybal en doe ik een poging (met het oog op Valentijnsdag) om jullie alles te vertellen over de chemie van de liefde. Ook de puzzels en stripjes zullen dit keer als trouwe opvulling niet ontbreken!

Tot slot heb ik toestemming van RoN dat we zijn stukje dat oorspronkelijk in de Almanak had moeten staan in het ACDblad mogen plaatsen!

Dan rest mij jullie aan te raden allemaal naar het PAC symposium te gaan, de film 'Borat' te kijken en uiteraard dit ACDblad uit je hoofd te leren zodat ik jullie volgende maand kan overhoren.

Linde

Red: Naast al deze leuke dingen zijn er een aantal veranderingen in het blad, zoals de puzzel. En naast stripjes staan er nu ook mooie uitspraken, om de pagina's op te vullen

Van de Voorzitter

Ja, er is weer een nieuwjaar aangebroken en wel het jaar 2007. Het was een mooie overgang. De champagne vloaide rijkelijk. Bij jou niet? Oh sorry, dan heb ik die waarschijnlijk opgedronken maar ik kan je wel zeggen: Hij was lekker! (1 dag daarna beviel hij eerlijk gezegd een stuk minder maar daar gaat het nu niet om)

Het was 0:05 uur en ik met vele andere stonden op 4 hoog op het dak in het centrum van Amsterdam en ik kan je vertellen dat het uitzicht prachtig was. Het was 360° vuurwerk. Misschien had jij het vuurwerk ook op die manier aanschouwd, dan weet je waar ik het over heb. Voor diegene die het niet kennen: Je staat op het dak en je kijkt 1 kant op. Is het vuurwerk daar een beetje minder, dan draai je iets door tot je weer mooi vuurwerk ziet. Is het vuurwerk daar weer een beetje minder, dan draai je weer een beetje door en zie je weer mooi vuurwerk enz. Echt heel mooi! Echter na een half uur sta je wel lekker kruitdampen te happen en af en toe vliegt er iets in je oog maar het gaat om het uitzicht. Het is echt iedereen aan te raden om op zo'n mooie manier het nieuwe jaar in te gaan.

Met deze mooie gedachte zal ik jullie vertellen wat het ACD voor activiteiten in petto heeft voor het begin van 2007. We gaan het jaar lachend beginnen. We gaan 17 januari naar Toomler. Ja deze activiteit stond al eerder gepland maar helaas kon deze niet doorgaan omdat de geneeskunde mensjes het leuk vonden om het hele café af te huren op de datum wanneer wij wilden gaan. Maar niet getreurd! Nu kan jij ook mee! Dus geef je op bij mij of via de ACD mail. Verder gaan we pokeren dus als je je pokerfase wil showen dan is dit een mooie dag om dat te doen. Ook hebben we gedacht aan een fysieke uitdaging. We gaan klimmen dus wil jij je sportief bewijzen dan is dit de uitgerokende kans.

Op 22 februari staat ons eerste uitstapje naar een bedrijf gepland. We gaan naar Shell! Nee, echt? Jawell! We krijgen dan te zien hoe de V-power diesel wordt gemaakt en nog vele andere dingen. Er is alleen wel één maartje. Er kunnen maar 20 mensen mee. Na berichtgeving via mail hangt er een inschrijffijst aan het mededelingen bord. Dus:

Wees snel, om mee te gaan naar Shell!

Ook is er weer op 1 maart het PAC. Hiervoor komen nog veel herinneringen omdat je dit natuurlijk niet mag missen. Het is een dag met allemaal lezingen die gerelateerd zijn aan scheikunde. Na deze mooie dag is er natuurlijk weer een mooi feest. Je krijg speciaal voor deze dag vrij dus iedereen kan er heen.

Hou je mail en het mededelingenbord (ook voor de andere activiteiten) in de gaten en geef je op!

Laten we na deze mooie vooruitblikken nog even terugblikken op vorig jaar. Wat hadden we de afgelopen tijd ook alweer allemaal gedaan?

We zijn naar nachtvolleybal geweest. Voor ons was er een tussenstop in Nijmegen om ons zusje Sigma te recipiëren. Om via Nijmegen naar Groningen te gaan was een hele ervaring en eigenlijk niemand aan te raden maar het was de moeite waard.

Nadat we weer bij gekomen waren van deze activiteit zijn we wezen sinterklaas-bowlen. Onder het motto: geen kado van sinterklaas in handen....dan maar een stevige bowlingbal, kegelden wij ons door 5 december heen.

Over deze activiteiten staan verder in het blad nog uitgebreidere verslagen.

Verder was er de kerstborrel (niet echt een ACD activiteit, maar wel leuk om te vermelden) die natuurlijk door iedereen bezocht werd want hoe kan de kerstvakantie beter ingewijd worden dan door gratis drank?! Helaas zat na de borrel nog

wel een week met tentamens maar ach, een kniesoor die daar op let.

Na de tentamenweek is het ACD nog op koffiebezoek gegaan bij Proton. Dit vanwege onze schuld die nog open stond nadat we het gastenboek weer terug gekregen hadden. De tegenprestatie was dat wij voor de koek zouden zorgen en zij voor de sopie. De met liefde gebakken koekjes van Jan-Hein (nu omgedoopt tot meester koekjesbakker ipv penningmeester) wer-

den ter tafel gebracht en Proton kwam met de koffie. Na een kort en krachtige ontmoeting gingen we samen met andere ACD-leden Utrecht in. Hiermee hebben wij het jaar 2006 voor het ACD afgerond. Nu rest mij alleen nog iedereen een heerlijk 2007 toe te wensen en hopelijk tot snel bij de activiteiten en de borrels!!

Een dikke winterse knuffel!

Annemarie

Roddels uit de **RTA**

L.S.

Het klinkt misschien niet erg meteorologisch, maar koning winter is gearriveerd. Als U dit blad leest is misschien de winterborrel nog niet geweest. Mocht dit het geval zijn, begeeft u zich dan daarheen zeker heen, om u onder het genot van een drankje te vermaken in winterse sferen. We pakken het verhaal op bij de Red Oktober. Na het daverende succes van vorige jaren (en omdat de capsäicineconcentratie een maximum had bereikt in de eerste fles) dit jaar 2 flessen eigengemaakte chiliwokda (zoals vermeld op de posters van GLOOC). Ook de andere wodka's vonden gretig aftrek bij de vrienden van de revolutie. Helaas viel de wodka niet goed bij iedereen, hij viel wel goed op de grond bij zijn terugtocht en dus kon er weer heel wat schoongemaakt worden. Ik verwijs u voor een visuele interpretatie naar het borrelboek. Na dit festijn vond, traditioneel de tweede woensdag van de maand, de filmborrel plaats. Voor het eerst in tijden waren de banken en stoelen goed gevuld. Dat kwam, behalve door het bier en de gezelligheid, door de uitstekende films. We keken: "The Departed" een spiksplinternieuwe bloedstollende thriller met Jack Nicholson. Daarnaast qua spanning misschien een mindere film, maar toch de

favoriet van de borrelbaas; "the rutles", een beatles-animatie-parodie-enormkorte-film. Very.... nice.

En dan rijgen de borrels zich aan met een weekborrel waarop je Rugé niet mag aanranden. Ook werd tot de verhelderende conclusie gekomen dat hoewel het korter is om naar Australië te graven, het niet handiger is.

Toen kwamen we tot een jaarlijks hoogtepunt; de Bosjo. De derde donderdag van november zitten de Roetertoeter-klanten al vroeg klaar met geassorteerde glazen. Verwachtingsvol wachtten ze tot de toeter klonk en het blauwlippen kon beginnen. Tevens was dit de eerste borrel waarop Sasquatch tot wasdom was gekomen en genoeg begeisterd om te borrelbazen. De flessen wisten hun zegetocht over de toog iets minder snel te volmaken dan andere jaren (is mij in ieder geval verteld, ik heb last van een lichte amnesie voor dit soort gelegenheden). Uiteindelijk zijn de 47 flessen toch weer opgekomen en was het tijd om de laatste fles te vijlen. In eerste instantie bracht iemand van GAOS het hoogste bod uit. Toen de daad bij het woord gevoegd moest worden gaf mevrouw helaas niet thuis. Uiteindelijk ging oud-**RTA** voorzitter Rugé er met de fles vandoor. Ook de Sjees liet weer van zich spreken, de adoptieve Pino

die sinds de UJD bij ons in de bar verblijft. "Oh, I'm a naughty bird" verkondigde het pluizige geval, wat hopelijk geen verdere uitleg behoeft. De afterbosjo was er daags erna om le chat de vin te vervangen door de vertrouwde bierbrakheid.

We leven bij de Roetertoeter van hoogtepunt naar hoogtepunt en het volgende was het HIMS-kerstfeest. Vorig jaar was dit bij iedereen een groot succes, dus de verwachtingen waren hoog gespannen. Dagen waren wij barbestuurders bezig de bar te voorzien van kerstversiering. Ook kwam in de **R T A** een kerstboom te staan en wonder boven wonder bleef hij dit jaar ook staan. Al vroeg kwamen de eerstejaars bijkomen van hun practicum labvaardigheden en daarna stroomde ook de rest van de bewoners de bar in om kerst te vieren. Op het hoogtepunt paste de menigte zelfs niet meer helemaal in de bar. En, zoals dat gaat op dit soort gelegenheden, grijpt naar de pen om wat situaties in het borrelboek te schetsen. Zo weten we nu dat het aan Animals enthousiaste manier van ophangen ligt dat de Glenlivet zo duur is, dat tappers in korte absentie van de bor-

relbaas elkaar bekogelen met borrelnoten, dat de flügel erg hard ging en dat Rosalin en Eric absoluút niet jaloers waren. Toch weer verhelderend om te weten. Hoe de avond eindigde weet ik ook niet meer echt, ik put niet voor niets hiervoor niet uit mijn eigen geheugen.

En toen gebeurde het.... Na jarenlang uitstellen.... Na ellenlange debatten.... Na ongestructureerd rondmailen.... Na een zware oud en nieuw.... Schilderden we de bar! Komt dat allen zien, want ze ziet er weer prachtig uit. Ook de deurpost, die blijkbaar een hoop te verduren heeft gehad, kreeg een lik verf. Inmiddels is de "oh wat is de bar mooi en geef het barbestuur een biertje"-borrel al geweest, maar voor complimentjes vissen zijn we natuurlijk nooit te misselijk. Kom dus ook in het nieuwe jaar weer veelvuldig naar de **R T A**, zodat we van 2007 zo mogelijk een nog mooier jaar kunnen maken als van 2006! Ik wil dit stukje graag eindigen met een citaat van Herman Brusselmans;

"Sommige mensen kunnen waarlijk zeer veel drinken, doch nuchter blijven ze daar niet bij" (red: waarvan acte)

Guido

1971. Shirley Bassey scoort een grote hit met de James Bond-soundtrack "Diamonds Are Forever". Nu had mevrouw Bassey geen heel uitgebreide opleiding genoten, dus we kunnen haar de feitelijke onjuistheid in de titel wel vergeven. Want diamanten zijn namelijk ook maar tijdelijk. Zoals elke zichzelf-respecterende chemicus weet bestaat koolstof in een groot aantal vormen, waaronder buisjes, voetballetjes, voetballetjes gemaakt in het donker door een stoned hippie met twee linkerhanden, diamant en grafiet. Die laatste is de meest stabiele vorm, de andere zijn allemaal metastabiël en vervallen dus uiteindelijk vanzelf een keer tot grafiet. Nu hoeft je niet direct naar te kast te rennen om te controleren of de diamant die je van je zuurverdiende studiefinanciering hebt gekocht nog wel intact is; weliswaar is grafiet stabielere dan diamant ($\Delta G = -2,99 \text{ kJ mol}^{-1}$, dat is per mol koolstofatomen, niet per mol diamanten), maar de energiebarrière tussen de twee is zo hoog dat het verval van diamant best een tijdje duurt. Zo lang zelfs, dat de kans bestaat dat het universum het voor die tijd voor gezien houdt. En dat is nog veronderstellend dat het universum nog wel een paar miljard jaar blijft bestaan, en niet over een jaar of vijftien op spectaculaire wijze plotseling aan zijn einde komt, een gebeurtenis waar we dan allemaal vol verbazing naar zullen staan te kijken, terwijl we "oeh!" zeggen, en "ahhh!" en "stom dat we daar niet aan gedacht hebben!", in die luttele seconden voordat we allemaal worden gereduceerd tot subatomaire deeltjes. Maar toch, voor eeuwig zijn ze niet.

Neemt niet weg dat het wel grappige steentjes zijn, meer geschikt ook dan een stukje grafiet voor in de ring die symbool staat voor je eeuwigdurende liefde, al is

dat natuurlijk wel weer erg handig als je een keer geen potlood bij je hebt! En mocht jij nou ook, ondanks de overduidelijke nadelen, graag je eigen diamant willen hebben; hier is het recept. Allereerst heb je een materiaal nodig dat rijk is aan koolstof; pindakaas is hier uitermate geschikt voor. Verwarm je oven 10 minuten voor op 1500°C . Neem nu een ruime hoeveelheid pindakaas (of andere koolstofrijke substantie) en druk die met een geschikt voorwerp tegen de binnenwand van je oven totdat je een druk van ongeveer 5 GPa hebt bereikt. Pas op dat je jezelf niet brandt! Houd deze druk enige tijd aan (als je snel moe wordt kun je enkele vrienden uitnodigen en afwisselend een tijdje duwen) en laat vervolgens de oven afkoelen. Pas op dat je je nieuwbakken diamant niet direct blootstelt aan zuurstof is; boven de 800°C hebben ze de vervelende eigenschap spontaan te ontbranden!

Wil je je diamant een kleurtje geven, dan moet je zorgen dat er wat onzuiverheden in het kristalrooster terechtkomen, wat jam door de pindakaas mengen kan dan uitkomst bieden. Abrikozenjam voor geel of kersenjam voor rood bijvoorbeeld (aardbeienjam is wat minder geschikt vanwege de pitjes), maar je kunt natuurlijk ook zelf wat experimenteren! En Pers je diamant ook eens in een leuk vormpje, een visje bijvoorbeeld, of een sterretje! Veel plezier, en mocht je op een gegeven moment al dat diamanten bakken nou zat zijn, en een hele lading steentjes hebben liggen die niet in je kamer passen; kom ze gerust langsbrengen. Ik houd wel van die tijdelijke dingen!

Ron

ACD activiteit Bowlen

Vroeger was het allemaal heel duidelijk: op 5 december was Sinterklaas zogenaamd jarig (later leerde je pas dat dit op 6 december was) en daarom zou jij van hem cadeautjes krijgen. Als je het afgelopen jaar ten minste braaf was geweest, blijkbaar vooral tegen je ouders enz. Het kwam er in ieder geval op neer dat je op 5 december altijd wat te doen had. Later kwam hier verandering in en blijkt ineens dat Sinterklaas een door je ouders vertelde leugen was. Maar omdat je het wel prima vond om elk jaar op 5 december een berg cadeautjes te krijgen bleef je gewoon braaf nog een aantal jaar meedoen met het vieren van de verjaardag van iemand die niet eens bestond en bovendien niet eens jarig zou zijn.

Dit gaat nog heel lang goed, tot je de leeftijd bereikt waarop:

- a. Je ouders geen zin meer hebben om cadeautjes te kopen.
- b. Jij en/of andere leden van de familie het rond 5 december te druk hebben om cadeautjes te kopen.
- c. Je verhuist naar verre oorden (niet perse naar Spanje) zodat je geen Sinterklaas meer hoeft te vieren. Wat moet je dan op 5 december? Half Nederland gaat gewoon door met het uitpakken van cadeautjes, het voorlezen van verschrikkelijke gedichten en het bewonderen van wanstaltige surprises terwijl de andere helft, waaronder jij, ineens iets anders moet verzinnen om te gaan doen. Dan is er maar 1 oplossing, het ACD organiseert een bowling-avond.

Toen om 5 over 5 met moeite iedereen net iets te laat bij Knijn Bowling arriveerde (om een of andere duistere reden gaan op 5 december blijkbaar ook bowlingbanen dicht om 6 uur dus was het niet mogelijk een uurtje later te gaan) konden we beginnen met bowlen.

Om de feestvreugde nog iets te vergroten werden door het ACD chocoladeletters uitgedeeld. Deze gingen vergezeld met een sinterklaasrijm van een Sint die zelf blijkbaar het liefste ook had meegedaan. De letters gingen er goed in en voorzien van de nodige snelle suikers was de after-college dip wel te overwinnen.

Iedereen begon heel enthousiast ballen te gooien en te smijten en al snel vielen voor bijna iedereen de eerste kegels. Een enkeling vond het blijkbaar zielig om zo'n zware bal tegen de kegels aan te gooien dat er na 5 beurten nog steeds maar 7 punten achter zijn naam stonden. Blijkbaar pakte Ruben daarna een lichtere bal om uiteindelijk nog op 60 punten uit te komen. Gelukkig voor hem had de rest van zijn baan (nr 15) ook wat moeite met op gang komen. Na 5 beurten waren hier gemiddeld 20 punten gegooid (in het geval Claes was er trouwens geen sprake van op gang komen. De meest stabiele gooier van de avond wist na 10 worpen op een volgens hem heel goed totaal van 43 te komen) Op de andere banen waren de scores al minstens 2 keer zo hoog. Uiteindelijk had baan 15 dan ook gemiddeld de laagste score met 65 punten en wist bovendien de onderste drie plaatsen op de totaalscores lijst te bezetten.

Het best werd door Sacha begonnen doordat hij zomaar in 1 keer alle kegels omgooide en een worp later slechts eentje liet staan. Helaas voor Sacha was het geluk toen voorbij en scoorde hij met de 3e worp 0 punten. Girder die de omgekeerde strategie van baan 13 volgde wist hem daardoor in te halen en de hele 3e en 4e worp stond hij aan kop. Toen werd hij moe en kwam er niet veel noemenswaardigs meer uit.

Tibert begon pas goed te gooien nadat hij zijn bier had omgegooit. Inderdaad, de

kegels vallen volgens het zelfde principe en dat heeft allemaal te maken met zwaartekracht. Helaas voor Tibert viel het bier net iets te laat en verloor hij met 1 punt verschil van Beer/Lin.

De uitzonderlijk hoge score van BeeR/Lin moet wel te verklaren zijn doordat BeeR dit jaar wel een bril op had gezet. Anders zou hij hebben geoefend met recht naar voren gooien. Ook is het maar goed dat hij na een half uur weg ging om te tennissen want de bowlingbaan zou het anders niet hebben overleefd en er zou zeker weten een gat zijn ontstaan op de plaats waar BeeR telkens zijn geliefde parsee bal liet vallen.

Nog even wat statistiek. Gemiddeld werden er per persoon 80,8 punten gescoord, 9 mensen zaten hier boven en 7 hadden minder punten. Baan 13 had het beste baangemiddelde met 88,2 punten, dit was maar een krappe overwinning op baan 14 waar 87,8 punten werden gescoord per persoon. Baan 15 viel een beetje tegen met de boven al genoemde 65 punten.

Met een gemiddelde van 82,2 waren de dames beter dan de heren die maar op 76,9 wisten te komen. (het duo BeeR/Lin is niet in deze gemiddelden meegenomen) Onder de deelnemers waren 12 scheikundigen die met zijn allen gemiddeld 80 punten gooiden. Bio-Exact had een gemiddelde van 85, bij Beta Gamma wist Sperikma een jammerlijke 78 te scoren en de enige echt archeoloog wist in zijn eentje de 81 te bereiken.

In totaal zijn er 14 strikes en 17 spares gegooid waarvan de meeste op baan 13 vielen.

Wat zou je hier dan uit kunnen concluderen? Het is beter om een Bio-Exact meisje te zijn dat op baan 13 mag gooien. Dit is ook weer niet waar, want als BeeR/Lin voor het gemak weer even wordt vergeten (altijd handig om de winnaar buiten

beschouwing te laten) zou Tibert de winnaar zijn. Hij gooide niet op baan 13 en is volgens mij ook geen meisje. Bovendien deden er helemaal geen Bio-Exact meisjes mee en bevonden er zich geen Bio-Exacters op baan 13.

Wat is er dan wel waar? Op baan 13 vielen de meeste strikes en spares, op baan 14 gooiden de meeste personen boven het gemiddelde, op baan 15 belanden te meeste ballen in de goot en ik heb blijkbaar niet genoeg begrepen van statistiek. Waar iedereen al de hele tijd op zat te wachten, de uitslag:

BeeR/Lin	113
Tibert	112
Plons	108
Rosalin	89
Niels	86
Sacha	84
Carien	83
Hugo	83
Job	81
Girder	78
Sperikma	78
Susanne	76
Dirck	64
Ruben	60
Esther	55
Claes	43

Na deze eerste ronde kon helaas niet een 2e volledige ronde worden gespeeld. Op baan 14 waar met een persoon meer werd gegooid kon niet eens de 3e beurt afge maakt worden. De gegevens van de 2e ronde zijn dan ook niet meegenomen in het eindklassement en de prijsuitreiking. Op baan 15 wist Job echter na 7 worpen al uit te komen op 114 punten, dit is meer dan de winnaar in de eerste ronde wist te behalen en ik vond dat hij hiermee in ieder geval deze eervolle vermelding heeft verdiend.

Tot winnaar werd uitgeroepen BeeR/Lin!

Toen we om 6 uur (na sluitingstijd) door alle medewerkers het bowlingcentrum warden uitgekeken nam Lin (in afwezigheid van BeeR) de eerste prijs in ontvangst. Hoe kan het ook anders, een banketletter met bijbehorend rijm. Hierna verspreidde iedereen zich om al dan niet met een groep ergens te gaan eten en te voetballen.

We vonden het leuk dat er zoveel mensen

waren bij het bowlen en we hopen dat op volgende ACD activiteiten weer een grote opkomst is. Hou je mail, de agenda op de website en de aankondigingen op het prikbord goed in de gaten!

Annelie

Ps. Op de ACD website zal naast dit verslag ook een grafiek en een tabel met de uitslag na elke worp te raadplegen zijn.

Van keuzevak tot kerststol

Bij de studie scheikunde mag je 30 punten zelf invullen. Deze keuzevakken mag je bij elk willekeurige faculteit volgen. Voor dit blok had ik gekozen voor 'Inleiding van de Aardwetenschappen'. Natuurlijk moest ik voor dit vak ook een tentamen maken en net als bijna bij elk vak had ik een ietsje pietje te lang gewacht met leren. Om toch een beetje een kans van slagen te hebben trek ik mij altijd terug in één van de hokjes van de bieb en ga dan leren. Tijdens het leren van het onderdeel Geologie (de vorming van de aarde) kwam het volgende gesprek langs.

Een gesprek in de bieb

Tien meter achter mij komt bij de computers een gesprek op gang over kerstbroden. "Oh, ik hou wel van een kerstbrood, dat is echt van dat lekkere brood met krenten en rozijnen". Ik lees op dat moment over graniëten. Het boek leert mij dat graniëten intrusieve gesteentes zijn, dat wil zeggen dat ze in de aarde gestold zijn. "Oh ja, en soms hebben ze ook van die gekleurde dingetjes, ach hoe heten die ook al weer?" "Sukade", antwoordt iemand hem.

Deze intrusieve gesteentes, lees ik

verder, hebben een lange tijd gekregen om te stollen. Hierdoor zijn kristallen gevormd. Deze kristallen hebben uiteenlopende kleuren.

"Ja, alleen moeten die sukade en rozijnen niet aan de buitenkant zitten", vult iemand aan, "want vaak verbranden die op de buitenkant als ze uit de oven komen en dan zijn ze niet meer zo lekker".

Mijn stukje tekst wil me op dat moment duidelijk maken wat extrusieve gesteentes zijn. Het zijn gesteentes die gevormd worden nadat de vulkaan het magma uit gespoten heeft. Deze zijn vaak zwart van kleur, zonder kristallen, omdat ze te snel gestold zijn.

"Stol! Ja dat is echt lekker!", hoor ik weer achter me, "Oh, en als je dan iets verder bent in zo'n stol dan krijg je van die lekkere spijs". "Ah, ja van dat lekkere zachte spul".

De magma waarvan het gesteente gemaakt wordt is eerst vloeibaar en komt uit het binnenste van de aarde.

Na het lezen van deze zin was voor mij op dat moment de vergelijking rond. Een vulkaan is gewoon 1 grote stol!

Annemarie

Uitspraken

"Nee Chris je mag Rutger niet aanranden"

- Een bezorgde barbestuurder

De studentenraad

Dertig punten aan vrije keuzeruimte
Elke student heeft het recht om 30 punten aan vakken binnen de bachelor zelf te kiezen. De UvA wil zich breed profileren en daarom vindt zij dat een student deze vakken uit alle opleidingen mag kiezen. Het makkelijkst is om binnen de UvA te kiezen, maar ook vakken die daarbuiten vallen zouden goedgekeurd worden. Bij meerdere opleidingen in onze faculteit is deze 30 punten aan vrije keuzeruimte nog niet gerealiseerd en de studentenraad heeft daar aandacht voor gevraagd bij de Decaan.

Wij vinden dat bijna alle opleidingen deze vrije ruimte nu wel eens gerealiseerd mogen hebben. Daarnaast adviseren wij om deze vrije keuzeruimte bij de exacte wetenschappers over de drie bachelor-jaren te verspreiden. De student kan dan makkelijk een minor volgen, of zelf een mooi pakket van keuzevakken samenstellen.

De nieuwbouw
In 2009 hoopt de faculteit het gigantische nieuwbouwproject af te hebben in de watergraafsmeer. Dan zullen behalve de levens- en aardwetenschappers ook de exacte wetenschappers en veel van de informatiewetenschappers op Anna's Hoeve rondlopen. Nu de kassen af zijn staat de eerste heipaal voor december gepland. De studentenraad is druk in over-

leg om wat extra sportvoorzieningen erbij te krijgen, zoals een groot schaakbord en wat volleybalpalen. Daarnaast komen er faciliteiten voor een groot studentencafé in de toekomstige grote hal. Wij willen dat de studieverenigingen hier bij borrels zelf het bier kunnen tappen; of SORBON hier ook zo over denkt, is nog de vraag.

De organisatiestructuur
Volgend jaar houdt de scheiding tussen de levens- en aardwetenschappers, de exacte wetenschappers en de informatie wetenschappers eindelijk op, qua structuur dan. De Decaan wil een bachelor school waar al onze dertien bachelor opleidingen onder gaan vallen. Kees de Groot, de huidige onderwijsdirecteur LAW, mag deze bachelor school gaan leiden. Ook krijgen wij verschillende master instituten, zoals een instituut met de maatschappelijke varianten zoals Forensic Science en Restauratiekunde.

De studentenraad van de FNWI is makkelijk te bereiken via FNWI@studentenraad.nl of via de scheikundestudenten in de studentenraad: Hans van Deurzen en Geeske Dierdorp.

De studentenraad

Uit spraken

"IK MAG RUTGER WEL AANRANDEN"

- Chris

"Ok, maar dan wel buiten de bar"

- De ondertussen iets minder bezorgde barbestuurder

Tentamenrooster

Aangezien onze deadline net na de tentamenweek in december valt, hebben we in elk geval de her-tentamens die na 10 januari vallen opgenomen in onderstaand tentamenrooster en bovendien de wijzigingen ten opzichte van eerder gedrukte roosters vetgedrukt

Tentamen rooster OWI-EW 6-12-2006

Semester 1, blok 3, cursusjaar 2006-2007

Vaknaam	Datum	Tijd	Zaal	Soort
Biochemie	19 jan 2007	9.30 - 12.30	P.227	H1
Calculus 1	26 jan 2007	wnb	wnb	H1
Chemie van aarde en heelaal	30 jan 2007	13.30 - 16.30	B.343	H1
Chemie van functionele materialen	2 feb 2007	9.30 - 12.30	B.343	H1
Katalyse	23 jan 2007	13.30 - 16.30	B.343	H1
Structuur en analyse	30 jan 2007	13.30 - 16.30	B.341	H1
Structuur in de chemie	1 feb 2007	13.30 - 16.30	B240	H1
Thermodynamica 1	23 jan 2007	9.30 - 12.30	C.210	H1

Nachtvolleybal

Donderdag 30 november 2006.

Een jaarlijks terugkerend evenement staat op het punt aan te komen. Ook deze keer wijst alles erop dat er in de nacht van donderdag op vrijdag een sportevenement gaat plaatsvinden, beter bekend als 'Nachtvolleybal'. Vanaf 22.00 uur druppelen de eerste teams binnen in een sporthal in Groningen. Al vroeg in de nacht, zo rond de klok van 23.45 uur, werd de koningin der alle volleybalwedstrijden gespeeld. Het team ACD 1 zou zijn grootste rivaal treffen. Hoewel er in de voorgaande tijd vriendschappelijk met elkaar werd omgegaan, was er nu sprake van een sportieve maar grote rivaliteit. Zij zouden het op moeten nemen tegen het team van ACD 2. Het lot van ACD 1 was al vrij vroeg in de wedstrijd bepaald, en dat was geen mooi lot. Ondanks hun hevige strijd werden ze gemakkelijk in de pan gehakt. De toon was gezet.

Hoewel het enthousiasme er niet minder om was verliep de rest van de

nacht, voor beide ACD teams, zonder noemenswaardige gebeurtenissen op volleybalgebied. Er werd voornamelijk verloren. De tweede uitdaging in deze nacht was de bierestafette. Alhoewel er een lange warming-up aan vooraf was gegaan, is deze wedstrijd ook niet gewonnen alhoewel het ACD de meeste teams achter hun konden laten.

Nadat de sportiviteiten al een uur waren opgehouden werd de tocht naar huis ondernomen. Tussen 06.00 en 08.30 uur werd de dag vooral reizend en slapend doorgebracht. Dit alles omdat om 09.15 uur het eerste college aanving. De activiteit van de deelnemers aan het volleybal was beduidend anders dan die van de niet volleyballers. Zou het kunnen zijn dat sport toch niet zo goed voor je is??? De eerstvolgende representatieve meting wordt volgend jaar pas weer gehouden. In spanning wachten we op de resultaten.

Jan hein

De Verhalen uit India

14 Oktober 2006

Hallo allemaal,

Afgelopen woensdag vertrok mijn bus naar Nepal vanuit Varanasi. In een dag reed ik van Varanasi naar de stoffige grensovergang in Sunauli. Ik had de pech dat ik naast een gestoorde Israëli kwam te zitten. Hij bleef maar klagen en jammeren ("Aiaiai! Aia aiaiai...") en stelde allerlei onredelijke eisen: hij wilde een steak, een warme douche en een massage (kreeg hij niet) Op zulke momenten ben ik erg blij met mijn discman!

Het visum voor Nepal was in een wip geregeld en we overnachtten in een hotel net over de grens. De volgende dag zat ik op een betere plek in de bus. Dit stuk leek voor mijn gevoel veel gemakkelijker te gaan, ook al kregen we twee keer een lekke band. Aan het eind van de middag kwamen we aan in Pokhara.

Na Varanasi lijkt Nepal een soort light-versie van India, en het bevalt me prima. Allerlei kleine dingen zijn hier net even anders:

Het is koeler en schoner, je wordt als toerist meer met rust gelaten. De T-shirts zijn beter. Gisteren kwam ik bij het ontbijt Ian tegen, een Welshman. Hij had de Annapurna Circuit trek twee jaar geleden al een keer gelopen en was er zo tevreden over dat hij teruggekomen was om het nog eens over te doen. Ik wilde dezelfde route lopen, en we besloten om samen te gaan. Ik heb voor een habbekrats allerlei nep-'The North Face' spullen gekocht tegen de kou op grote hoogte.

Morgen (zondag) vertrekken we. De tocht duurt bij elkaar 16-18 dagen, en waarschijnlijk zijn er in de bergen geen internet cafés.

8 november

Hallo allemaal,

Gisteren kwam ik terug van mijn trektocht door de Nepalese Himalaya, 24 dagen in totaal. Met mij gaat het uitstekend. Ik zit nu weer in een internet café in Pokhara, van waar ik vertrok en het voelt als de (actieve) vakantie waar ik aan toe was.

Op zondag de 15e oktober nam ik met Ian de bus naar Besi Sahar, het beginpunt van de Annapurna Circuit trek. De eerste twee dagen

waren zwaar. Het was even wennen om heel de dag te lopen met een rugzak om en het weer was subtropisch. Zweten dus. Later werd het weer koeler en ging het een stuk gemakkelijker. Om hier te mogen wandelen heb je een vergunning nodig van de regering, via het ACAP, Annapurna Conservation Area Project. Die vergunning had ik in Pokhara gehaald. Het zal jullie niet ontgaan zijn dat de Nepalese regering er de afgelopen tien jaar nogal een potje van gemaakt heeft. Dit voorjaar werd de koning van al zijn macht ontdaan na gewelddadige protesten van de Maoïsten. Toen ik vertrok waren er vredesonderhandelingen aan de gang tussen de Maoïsten en de regering, en het zag (en ziet er nog steeds) naar uit dat ze binnenkort gaan meeregeren. Hoewel er nog niets zeker van is, hebben ze net als het ACAP, de militaire politie en het leger hun eigen controleposten neergezet waar toeristen een soort belasting moeten betalen. Op de derde dag kwamen we ze tegen. Op een paar Israëli's na, betaalde iedereen 1200 Rs en we kregen netjes een bonnetje. Vanaf de vijfde dag kwamen we boven de 3000 meter uit en werd het veel kouder, vooral 's nachts. Er viel zelfs sneeuw. Het uitzicht werd langzaam beter. Overdag was het aangenaam en kon ik lekker in het zonnetje lopen en naar de bergen kijken. Precies waarvoor ik naar Nepal was gekomen. Onderweg groeten wandelaars en locals elkaar met het uit het Sanskriet afkomstige 'Namasté'.

Op de zesde dag kwamen we in Manang, waar je meerdere nachten moet blijven om te acclimatiseren. De dag daarna voelde ik me prima en begonnen we aan de acclimatiseringwandeling naar Tilicho Tal, het hoogste meer ter wereld. Toen ik 's middags aankwam in Tilicho Base Camp Hotel op 4100m had ik hoofdpijn en voelde ik me draaierig: symptomen van milde acute hoogteziekte (Acute Mountain Sickness). Ik deed het die dag rustig aan, en besloot om niet nog eens 900 meter omhoog te gaan naar het meer zelf. Ian ging wel naar boven, maar kwam een half uur later terug omdat het mistig en glad was. We liepen dus terug naar Manang. Ian had nergens last van en wilde eerder de pas oversteken dan ik. Hij ging dus vooruit. Ik liep twee korte dagen om niet te snel te stijgen. De zwaarste dag van de tocht is de dag dat je de

Thorung La oversteeft, een pas op 5416 meter. Op die hoogte is de lucht 50% ijler als op zeeniveau, dus alles gaat wat moeizamer. Hier is het risico op AMS het grootst. Na een koude nacht in Thorung Phedi op 4500m kwam ik 's morgens de groep tegen met wie ik de rest van de tocht gelopen heb: twee Canadezen, Ron en Christiana, twee Amerikanen, Troy en Day, en twee Engelsen, Allan en Holly. Dit Angelsaksische gezelschap liep nogal traag, maar er was genoeg te zien om het kalm aan te doen. Day kreeg last van AMS en Christiana was het berg wandelen al snel zat. 'Are we there yet?'. Na een klim van 1000 meter en een afdaling van 1600 meter kwamen we aan in Muktinath, een pelgrimsoord.

Het eten onderweg is veel van hetzelfde, veel rijst en andere eenpansgerechten. Same-same noemen ze dat hier. Voor de verandering aten we de volgende dag in Kagbeni een Yak burger. Bij Yak Donald's. Een paar dagen later werd ik ziek na een vegetarische enchilada. Ben toen naar een kliniek gelopen waar de dokter gastritis en een amoëbe infectie constateerde. Ik werd uitgebreid onderzocht en kreeg twee handen vol medicijnen. De rekening: 80 Rs (90 eurocent). De volgende dag was ik weer beter. Ik kwam de anderen weer tegen in Tatopani, waar je relaxed in de warme bronnen kunt baden. We hielden daar twee rustdagen en op 31 oktober vierden we een Halloween feestje, compleet met uitgeholde pompoenen en een verkleedpartij met zelf gemaakte kostuums. Christiana en de Engelsen hadden besloten dat ze genoeg hadden gewandeld. Voor de komende tien jaar. De rest had de smaak te pakken en we besloten om meteen door te gaan voor de volgende wandeling, de Annapurna Sanctuary trek. Met de Amerikanen en een andere Engelsman, Christian en een Australiër, Brad, deden we de wandeling die volgens de boekjes 10 dagen duurt in slechts 6 dagen. Deze route liep naar het middelpunt van het Annapurna massief en dus hadden we een heel ander uitzicht op de bergen waar we al twee weken omheen liepen. Ook erg mooi. De bergen zien er op elk moment van de dag anders uit. 's Morgens vroeg zijn ze blauwgrijs en bij het eerste zonlicht worden ze oranje. Overdag zijn ze helder blauwwit en 's nachts reflecteren ze het maanlicht. Je moet daarvoor wel enkele tienduizenden traptreden beklimmen en weer afdalen maar het is de moeite waard.

Day kreeg last van haar enkel en was het zat. 'I just wanna get the fuck out of here'. Op het allerlaatste stuk deden de Maoïsten vervelend en raakten we Brad kwijt maar we vonden hem bij toeval weer in het internet café waar ik nu zit. Gisteren vierden we onze terugkomst in de bewoonde wereld met enorme biefstukken en veel bier van het merk Everest. Vandaag heb ik voor het eerst in 24 dagen een krant gelezen en het internet gebruikt. Mijn plannen voor de komende dagen zijn: uitrusten, wat foto's sturen en plannen maken voor de rest van mijn reis.

23 november

Hallo allemaal,
Na het vorige mailtje heb ik nog een week in Pokhara gebleven. Ik heb de was laten doen, m'n schoenen laten repareren, over het meer gevaren, op het dak gezeten, een rondje gefietst, etc. Ik had het er maar druk mee. Op de 17e ben ik uiteindelijk met Christian, de Engelsman waarmee ik het laatste stuk van de wandeling gelopen heb, naar Kathmandu gereden met de bus. Hoewel het maar 200 km is deden we er ruim 16 uur over. We hoorden dat er een dodelijk ongeluk was geweest en dat niemand het lichaam wilde verplaatsen totdat er een regeling was getroffen met de nabestaanden. We kwamen pas aan om middernacht. Al met al een typische busreis in het Indiase subcontinent.

We zijn drie dagen in Kathmandu gebleven om de toeristische trekpleisters te bezichtigen. Het viel allemaal een beetje tegen vergeleken met de bergen. Zonder dat het ons opviel liepen we door Durbar Square heen. In het voormalige koninklijke paleis bekeken we een verzameling krantenknipsels, foto's en willekeurige bezittingen van de koningen zoals: geweren, een grijze herenfiets, een bureau, een viool zonder snaren en een opgezette kanarie in een kooi. De volgende dag bezochten we Swayabunath, alias the monkey temple, een tempel op een heuveltje. Vervolgens gingen we naar Pashupatinath, een heilige plaats voor de Hindoes in Nepal. Net als in Varanasi worden hier mensen gecremeerd aan de rivieroever, maar hier viel het me op dat er half verkoolde ledematen uit een brandstapel staken. Dat was toch even slikken. Daarna liepen we naar

Boohnath, een boeddhistische plaats met een enorme stupa. Door de zegening van een Tibetaanse monnik ben ik nu verzekerd van een 'long and happy life'.

We konden dus met een gerust hart terug naar India en op de 21e vertrokken we met de bus naar de grens. De reis verliep voorspoedig en ik luisterde naar 6 Green Day albums achter elkaar. 's Middags ontmoetten wij een Spaans stel (met Spaanstalige Lonely Planet) dat wel een jeep wilde delen naar Varanasi. Om 18 uur vertrok de jeep en we kwamen om 2 uur 's nachts aan.

Christian was nog niet in Varanasi geweest en wilde zijn familie in Delhi en Dehra Duhn bezoeken. Ik wilde verder reizen en dus we namen afscheid na drie weken samen gereisd te hebben. Ik nam de nachttrein naar Agra, waar ik vanmorgen vroeg aankwam. Hier staat de Taj Mahal, het grootste toeristische cliché van dit land. Vanmiddag ben ik er naar binnen geweest, duur* maar erg indrukwekkend.

De komende weken ben ik van plan om in Rajasthan rond te reizen en vervolgens kerst te vieren op een strand (waarschijnlijk Goa). Daarna ga ik eens kijken of ik een ticket naar Australië kan krijgen. Australië?! Ja, Australië. De tegenstrijdigheden van India (het is prachtig maar vreselijk, je haat het en je houdt ervan, etc. etc.) zijn allemaal waarheden als heilige koeien. Ik weet nu hoe het is, het wordt tijd om verder te gaan. And now for something completely different!

De afgelopen twee maanden ben ik bijna overal wel Australiërs tegen gekomen en ze zijn het over het volgende eens: het is een geweldig land voor backpackers en er is zat werk. In Pokhara heb ik dus een work holiday visa aangevraagd via het internet en een dag later kreeg ik al een bevestiging.

Ik lees hier over Nederland dat er verkiezingen zijn geweest en dat het koud en regenachtig is. Veel sterkte ermee!

*Als het Rijksmuseum dezelfde verhouding zou handhaven voor Nederlander /buitenlander zouden buitenlandse toeristen er 375 euro entree betalen.

8 december: Kleurenblind in Rajasthan

Hallo allemaal,

Na het bestuderen van de kaart waarop ik mijn route bijhoud kwam ik tot de conclusie dat het hoog tijd is voor een miltje. We waren gebleven in Agra.

Zoals ik al eerder schreef voldoet de Taj Mahal aan alle verwachtingen. Over de rest van de stad vermeldt Het Boek het volgende:

"[...] the hordes of rickshaw-wallahs, touts, unofficial guides and souvenir vendors are as persistent as the monsoon rain and would test the patience of Buddha himself."

Dat klopt als een bus, het is soms behoorlijk irritant. Op een dag wilde ik naar Fatehpur Sikri, voor een korte periode de hoofdstad van het rijk van Akbar de Grote ("Akbar de Grote" is volgens mij een tautologie). Een taxichauffeur probeerde me wijs te maken dat de bus die dag niet reed, wat natuurlijk onzin was. Toen ik terug liep werd ik het zo zat om belaagd te worden door riksja wallahs dat ik er een bij z'n frame beetnam en heen en weer schudde totdat hij de boodschap ("ik wil lopen") begrepen had. Na Agra nam ik de trein naar Jaipur, de Roze Stad, waar ik een film heb gezien. De Raj Mandir bioscoop waar ik was is heel erg roze, in tegenstelling tot de rest van de stad die in werkelijkheid voornamelijk roodbruin van kleur is. Het was een typische Indiase film met een mix van alle genres, zang en dans en een huwelijksfeest op het eind. Er was geen ondertiteling, maar gelukkig gaf de zaal ruim voldoende feedback om te merken of er iets dramatisch of hilarisch gaande was.

Een dag eerder raakte ik aan de praat met een Indiase student. Ik ging met hem mee in de auto naar de Hanuman tempel, een stukje buiten de stad. Het was voor Indiase begrippen een ongebruikelijk grote auto, en er werd duidelijk dat hij een groot liefhebber van de Vengaboys was... Ik kreeg argwaan. In de tempel kreeg ik een stip op m'n voorhoofd en een bloemenkrans om m'n nek. Zoals het een westerse toerist in die situatie betaamt zag ik er tegelijkertijd belachelijk en intens tevreden uit. Het was een mooie tempel met goed uitzicht over de stad. Daarna nodigde de jongen, die Manu heette, me uit om mee te komen lunchen met z'n baas, die toevalligerwijs in de edelstenenhandel zat. Ze vertelden een zielig verhaal over hoeveel belasting ze moesten betalen als ze hun producten in het buitenland verkochten. Er bleek

dat ze me wilden betrekken in de beruchte 'gem export scam', waarover ik had gelezen in de reisgids. Ze hielden me voor dat ik ontzettend veel geld kon verdienen door wat ringen van ze te kopen en weer te verkopen in Nederland. Een hoop gedupeerde toeristen hielden er een torenhoge creditcardrekening en een stel waardeloze sieraden aan over. Ik bedankte voor de lunch en nam een riksja naar het hotel.

Samen met Peter, een ex-melkveehouder uit Engeland, nam ik de bus naar Pushkar. Het is een klein dorp, maar omdat het zo ontzettend heilig is staan er maar liefst 400 tempels. Na Pushkar ging ik naar Jodhpur, de Blauwe Stad. Daar bezocht ik het imposante Meherangarh fort, vanwaar ik goedkeurend concludeerde dat de stad echt blauw is. De audio-guide was veel beter dan een menselijke Indiase gids, en het geheel deed me (daardoor?) denken aan Edinburg Castle.

Daarna ging ik (met een bus die niet stopte voor plaspauzes) naar Jaisalmer, de Gouden Stad. Deze stad was in werkelijkheid zandkleurig, net als de woestijn eromheen. Ik sliep in een hotel voor 1 euro en 2 cent per nacht. Plus 5 backpacker scene points voor Robin. Ook Jaisalmer heeft een fort, maar anders dan de andere forten wordt het nu nog bewoond door de plaatselijke bevolking en toeristen, waardoor het niet alleen op de lijst van Werelderfgoederen staat, maar ook op de lijst van 100 meest bedreigde Werelderfgoederen.

Vervolgens ging ik naar Bikaner (kleurloos). Niet ver daar vandaan staat de Karni Mata tempel, een van de vreemdere tempels in dit land. De tempel krioelt van de ratten. Niemand vindt dat erg want deze ratten zijn - hoe kan het ook anders - heilig.

Net als in Nederland is het hier in het noorden van India winter geworden. 's Morgens draag ik zelfs een trui als ik naar buiten ga. Hoog tijd om af te zakken naar het zuiden dus. Na Bikaner ben ik naar Delhi gegaan met een nacht-trein. Na alle verhalen die ik over deze stad heb gehoord van andere reizigers vind ik het hier alles meevallen. Morgen ga ik met de trein naar Goa, waar nu als het goed is veel meer te beleven valt dan toen ik er was in september. Ik heb ook een vliegticket van Chennai naar Sydney gekocht voor 8 januari.

19 december: Benaulim Beach

Hallo allemaal,

In mijn vorige mailtje schreef ik dat ik de volgende dag Delhi zou verlaten, maar Delhi had andere plannen voor mij. Ik miste mijn trein en er bleek dat ze mij een non-refundable ticket hadden verkocht. Tegenslagje... Toen ik terug was in New Delhi train station werd ik door een oplichter naar een nep-international tourist bureau gestuurd tegenover het station. Toen ik het door had holde ik woedend het kantoortje uit naar het echte ITB, waar ik met het grootste gemak een kaartje voor de volgende dag kocht.

De volgende dag slaagde ik erin om in de trein te stappen. Ik kwam er achter dat je voor Delhi belly echt in Delhi geweest moet zijn, het was duidelijk anders dan de andere keren dat ik ziek was. De Goa Express deed 40 uur over 2168 kilometer en op de 12e december kwam ik 's morgens vroeg aan in Margao. Ik had de strandplaats Benaulim uitgekozen omdat het maar 8 kilometer van het station is. Dit bleek een goede keuze te zijn, want ik ben er nu nog steeds.

De eerste dag checkte ik in bij een guest house in het dorp. Dezelfde dag nog ging ik op zoek naar een strandhutje en de volgende dag verhuisde ik erheen. Het heet officieel 'Castello's beach shack & coco huts'. Dat klinkt goed en dat is het ook. Het is hier heerlijk rustig vergeleken met Rajasthan en Delhi. Overdags is het een graad of 30. Het hutje is net groot genoeg voor een bed en een muskietennet en staat op minder dan 50 meter van de zee. Er omheen groeien kokosnoten. Af en toe klimt er een klein bruin mannetje met een kapmes tussen z'n tanden in een boom om er een paar te plukken. De huurfietsen zijn hier een stuk beter dan in Nepal en je kunt hier gemakkelijk over het kilometers lange strand fietsen. Er zijn nog redelijk veel vissers actief in dit dorp, en je kunt hier dus overal verse vis krijgen (en hier en daar ook redelijk goed Italiaans eten bovendien). Ik heb deze week drie boeken uitgelezen, waaronder 'The Blind Watchmaker' van Richard Dawkins. Leuk om hier in het zand te zitten en te lezen over 'tweedimensionale snijvlakken door hypothetische negendimensionale genetische hypervolumes' en meer van dat soort grappen.

Julie begrijpen wel dat ik het hier ontzettend naar m'n zin heb. Ik blijf hier dus tot in het nieuwe jaar en daarna neem ik de trein naar Chennai om op tijd te zijn voor mijn vlucht.

4 januari: feestdagen

Hallo allemaal,

Na een paar dagen op hetzelfde strand geweest te zijn kreeg ik weer last van jeukende voeten. Eerder was Christian, die bij zijn familie in Delhi was geweest, naar Benaulim gekomen en we namen de bus naar Palolem in het zuiden van Goa. In Palolem was het een stuk levendiger dan in Benaulim. Er waren meer jonge mensen en er wordt meer Hebreeuws dan Hindi gesproken. Daar volgde een bijna complete reunie van het Nepal genootschap. Holly en Alan hadden een Royal Enfield motorfiets gekocht en waren daarop door India gereden. Christiana was ziek geweest en moest daardoor drie weken in Kathmandu blijven. Ron had de Everest Basecamp trek gelopen en was begonnen met het schrijven van een roman. Troy en Dai waren met de bus helemaal vanuit Udaipur gekomen. Op eerste kerstdag heb ik mijn verjaardag gevierd, compleet met verjaardagstaart en kaarsjes. Overdags hebben we wat op het strand rondgehangen en in de zee gezwommen. Dat had ik nog nooit gedaan op m'n verjaardag maar ik heb me wel vermaakt. 's Avonds gingen we uit eten en uiteindelijk belandden we op een wazig strandfeest. Ik kwam Umberto tegen, een aardige Braziliaan. "Everybody is going craazy," zei hij, maar dat viel eigenlijk wel mee. Na de kerst ging ik terug naar Benaulim voor een paar dagen en vervolgens namen Christian en ik de trein naar Gokarna, een van de heiligste plekken van Zuid-India. Het betrof een lokale trein waarvoor je niet kunt reserveren dus we stonden in de sardientjesklasse, gelukkig voor slechts twee uur. We hadden goede verhalen gehoord over Om Beach. Met in totaal zeven

toeristen namen we een taxi van het station naar het strand. We moesten ons een voor een registreren bij de lokale politie en ondertussen begon het donker te worden. Toen we bij Om aankwamen hoorden we dat alles vol zat (we hoorden dit van een paar teleurgestelde westerse toeristen, dus het was zeer waarschijnlijk echt zo) Iemand stelde voor om naar een ander strand te gaan, Koodlee Beach. Inmiddels was het echt donker geworden. Ik bood aan om te gaan zoeken naar kamers terwijl de rest bij de taxi bleef wachten. Ik zocht samen met Patrick, een Ier die in Mumbai had geprobeerd een tuk-tuk (=autoriksj) te kopen om daarmee naar Goa te rijden. Dit was hem niet gelukt. In plaats daarvan kocht hij een scooter die halverwege de rit overleed. We konden niets vinden en uiteindelijk brachten we met z'n vijfen de nacht door op de vloer in iemands kamer. Ik was de enige die goed geslapen had die nacht. De volgende dag gingen we op zoek naar andere kamers. Ik vond een hutje ergens achteraf op een akker. Er was geen electra en water moest je met een emmer uit een waterput halen. Het was wel spotgoedkoop.

In Goa vroeg ik me wel eens af waar alle hippies gebleven waren. Kennelijk zaten ze hier op Koodlee Beach en nog meer verderop op Paradise Beach. Ik stop mensen niet snel in hokjes, maar de gemiddelde strandbewoner heeft dreadlocks en een baard, speelt didgeridoo en doet elke ochtend ostentatief aan yoga. De jaarwisseling verliep vrij relaxed. Er waren wat kampvuren op het strand en er was wat vuurwerk. Na middernacht was er een soort techno feest aan de gang, waar ik niet lang gebleven ben.

Gisteren ben ik voor een nacht teruggekomen naar Benaulim zodat ik zometeen de trein naar Chennai kan nemen.

Robin

Uit spraken

"Eerst zitten we aan de koffie, dan aan het bier en dan aan elkaar"

- Annelie over de omgangsvormen in de **RTTA**

VERLIEFD OP DE VAKKENVULLER

IK HEB AL TIEN ROZEN TUSSEN DE CORNFLAKES EN DE KOFFIE GEDAAN

Loesje

Postbus 1045
6801 BA Arnhem www.loesje.nl

Beschikten we maar over de eigenschappen van vlinders. Dan leefden we enkel van 3 potten honing op een dag, waren we allemaal precies hetzelfde en konden we binnen 2 dagen de wereld rondvliegen. En als we onze partner kwijt waren, hoefden we enkel onze neus te openen: met gemak roken we onze partner op 3000 km afstand! En dat laatste, is wat me nu het meest interesseert.

Vlinders hebben een orgaan dat in staat is elkaars feromonen te 'ruiken'. Hiermee kunnen partners elkaar binnen een straal van een ruime kilometer nog terugvinden. Hoewel wij mensen niet over dit super ontwikkelde orgaan beschikken, blijkt het toch zo te zijn dat feromonen ook een rol spelen in de liefde bij mensen. Is er dan toch een soort sprake van 'chemie' als twee mensen verliefd zijn? Ik ben van mening dat dit zeker het geval is en nu dus aan mij de taak jullie er allemaal van te overtuigen!

Allereerst iets meer over de liefde in het algemeen. Er wordt vaak gesproken over 'the one and only person' waar een mens naar op zoek is. Dat er inderdaad maar één perfecte persoon is lijkt niet waarschijnlijk, maar de beelden van een ideale partner zijn bij ieder mens zeker aanwezig. We zijn vaak op zoek zijn naar een partner die uiterlijke gelijkenissen vertoont aan onze ouders, of aan onszelf. Een mooi bewijs hiervan is gegeven door een professor in Schotland. Deze professor liet foto's maken van een aantal vrouwen en mannen en liet de foto's vervolgens omzetten in het andere geslacht. De mannen en vrouwen mochten vervolgens uit de foto's kiezen welke man of vrouw ze het aantrekkelijkst vonden en kozen daarbij voornamelijk zichzelf.

Natuurlijk is de persoonlijkheid van een persoon ook zeer belangrijk. Ook bij de persoonlijkheid zijn we schijnbaar op zoek naar degene die ons aan onze ouders doet denken.

Maar wat misschien toch wel het meest belangrijk is (hoewel volkomen onbewust) voor het verliefd worden op een medemens zijn feromonen. Het woord 'feromoon' komt uit het grieks en betekent letterlijk 'drager van opwindung'. Hoewel feromonen bij dieren vaak nog een stuk belangrijker zijn in het vinden van een partner, wordt er nog altijd veel onderzoek gedaan naar feromonen en het waarnemen daarvan bij de mens. Feromonen blijken stoffen te zijn die informatie dragen over ons afweersysteem. Theoretisch is elk mens op zoek naar een partner met een zo verschillend mogelijk afweersysteem om op die manier kinderen te krijgen met een nog beter en

vollediger afweersysteem. Feromonen zijn bij de mens voor het eerst gevonden in zweet en daarbij uitvoerig getest: een groep vrouwen moest aan de shirts van een groep mannen ruiken en aangeven welk shirt ze het meest aantrekkelijk vonden. Hoewel men het niet verwacht had kozen de vrouwen allemaal het shirt van de man met het meest afwijkende afweersysteem in vergelijking met hun eigen afweersysteem. Hierbij wil ik wel even noemen dat zweet op zichzelf volkomen geurloos is en het dus om een test ging waarbij de mannen het shirt niet langer dan een dag aan hadden. Immers, de 'zweet' geur die wij mensen zo vies vinden en die je aantreft als je je sporttas van een week geleden maar eens gaat legen is niks anders dan de geur van een kolonie bacteriën die het leuk vond om te vertienvoudigen.

Maar hoe zit het dan met de chemie van liefde? Uiteraard gaan er heel wat chemische stoffen door je lichaam en hersenen als je verliefd wordt of als je een lange relatie hebt. Echter is er wel een verschil in deze twee situaties.

Dopamine en noradrenaline zijn stoffen die een belangrijke rol spelen als je net verliefd bent. Dopamine zorgt voor een fijn gevoel en noradrenaline geeft je die snelle hartslag en temperatuur verhoging. Samen zorgen ze voor opgetogenheid, intense energie, slapeloosheid, het hunkeren naar en verlies van eetlust en concentratie. Bovendien hebben mensen die net verliefd zijn een lagere hoeveelheid serotonine in hun bloed, wat ook wordt terug gevonden bij mensen met een ernstige obsessie. Hieruit wordt vaak geconcludeerd dat we als het ware 'verblind' zijn door liefde en enkel naar een persoon verlangen.

Bij mensen met een langere relatie (een relatie wordt lang genoemd na 1 à 2 jaar) werkt de chemie weer anders. Allereerst

komen de stoffen vasopressine (ADH) en endorfine (pijnstiller) pas na een langere tijd van samenzijn vrij. Deze stoffen zorgen voor een soort verslavingseffect en geven een persoon tevens een veilig en vreedzaam gevoel. Door het verminderen van stoffen zoals dopamine en noradrenaline wordt er wel gezegd dat men pas van een echte relatie kan spreken als deze langer dan een jaar duurt. Dit in verband met het feit dat de verblindingsfase dan voorbij is. Waarom je partner zo veranderd is in die tijd? Waarschijnlijk is hij of zij helemaal niet veranderd, maar kijk jij opeens door een iets minder roze bril :-)

Tot slot wil ik jullie allemaal een hele fijne Valentijnsdag toewensen (hoewel ik er een hekel aan heb, al dat commerciële gedoe. Wist je dat men in Amerika zelfs verplicht is ELKAAR een kaartje te sturen door die commerciële redenen?) en wil ik dit stukje afsluiten met een bedankje aan mijn tante en haar nieuwe vriend, aan wie ik dit onderwerp te danken heb.

Liefde! Zet ramen en deuren maar alvast open. Ik kom eraan!

Linde

"Yes, love is a potent drug indeed, Miss Cruickshank.... But I still don't think we can analyze it using Gas Chromatography..."

Scientific Humor Archive

Are you a Physicist?

You might be a Physics Student...

- if you have no life - and you can PROVE it mathematically.
- if you enjoy pain.
- if you know vector calculus but you can't remember how to do long division.
- if you chuckle whenever anyone says "centrifugal force."
- if you've actually used every single function on your graphing calculator.
- if when you look in a mirror, you see a physics student.
- if it is sunny and 70 degrees outside, and you are working on a computer.
- if you frequently whistle the theme song to "MacGyver."
- if you always do homework on Friday nights.
- if you know how to integrate a chicken and can take the derivative of water.
- if you think in "maths."
- if you've calculated that the World Series actually diverges.
- if you have a pet named after a scientist.
- if you laugh at jokes about mathematicians.
- if you can translate English into Binary.
- if you can't remember what's behind the door in the science building which says "Exit."
- If you are completely addicted to caffeine.
- if you consider ANY non-science course "easy."
- if the "fun" center of your brain has deteriorated from lack of use.
- if you'll assume that a "horse" is a "sphere" in order to make the maths easier.
- if you understood more than five of these indicators.
- if you make a hard copy of this list, and post it on your door.

I hope this clears up any confusion.

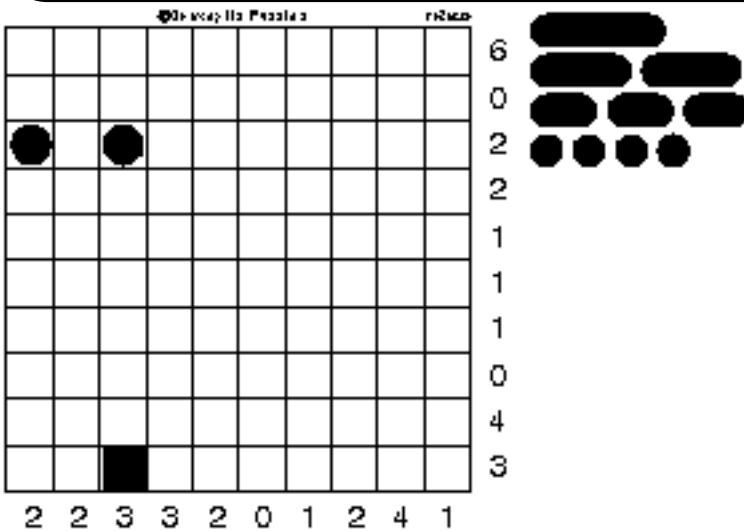

Zeefslag

Het is weer tijd voor iets anders op het gebied van puzzelen. Iedereen is wel weer uitgekeken op sudoku's en fill-a-pix puzzels dus, vanaf nu komen er andere puzzels in het blad. Om te beginnen een zeefslag puzzel. Het idee er achter is vrij simpel. Aan het einde van elke rij en kolom staat aangegeven hoeveel vakjes gevuld worden door bootjes in die rij/kolom. Schepen raken elkaar niet horizontaal, verticaal of diagonaal. Rechts staat aangegeven hoeveel schepen er in het vierkant moeten worden gestopt(en natuurlijk mag je de schepen een kwartslag draaien).

Volgens de site waar deze puzzel vandaan komt is dit een moeilijke puzzel. Dus allemaal veel succes

Lever je oplossing (de tekening dus) uiterlijk 10 April in bij het ACD en maak kans op een boekenbon!!!

Oplossing Fill-a-Pix Puzzle

Deze keer waren er zowaar veel inzendingen (ik heb ze niet allemaal geteld), dus het was spannend wie er ging winnen. Maar de winnaar is geworden Annelie. Het ACD heeft in al haar wijsheid besloten om de prijs te veranderen van een boekenbon naar een meter bier*. Dit met terugwerkende kracht tot en met het vorige blad. Guido en Annelie kunnen dus een meter bier ophalen bij een borrel naar keuze. *meter frisdrank mag ook.

Uitspraken

"Generaties roetertoeterbestuurders hebben aan deze sleutel gelikt, ik wil een nieuwe" - G.G.

from 1 to 1000

in less than 5 grams

Carry out over a thousand crystallization experiments. In weeks rather than years. Using less than 5 grams of your precious investigational drug.

Go for a comprehensive screening program. Claim the intellectual property on all relevant drug polymorphs, salt forms and co-crystals. Protect your new drug against generic copies based on novel crystal forms.

Accelerate your R&D.
Contact Avantium.
Phone: +31 20 5868080
www.avantium.com

ACD – Informatie

Amsterdams Chemisch Dispuut
Nieuwe Achtergracht 166
Kamer B1.28
1018 WV Amsterdam
acd@science.uva.nl
<http://www.science.uva.nl/student/acd>

Giro: 154992
Telefoon: (020) 525 5601
(020) 525 6953
Fax: (020) 525 7017

Contactpersonen:

Bestuur

Voorzitter	Annemarie Walters
Secretaris	Eveline Jansen
Penningmeester	Jan-Hein Hooijschuur
Onderwijs & Studentenzaken	Annelie Jongerius
Excursies	Niels Nouse

Commissies

LEC/BEC	Niels Nouse
Blad	Patrick Bart
	Linde Smeenk
KOEST	Guido Guijt
R T Я	Guido Guijt

OC Scheikunde (Secretaris)	Linde Smeenk
OC Bio-Exact	Fabian Reijn
Facultaire Studenten Raad	Geeske Dierdorp
	FSR-kamer

(020) 5255878

ACD / **R T Я** Agenda:

23 januari	Pokerborrel @ R T Я
26 januari	Winterborrel
7 februari	Klimmen met ACD
16 februari	Women Only
22 februari	Excursie naar Shell
1 maart	PAC Symposium
18 maart	Zwarte kat dag (cabaret)

